

28 Μαΐου, 1990

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στές]

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΩΣΤΑ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 4997 & 4998).

-
- Ποινή — Αρχές, που διέπουν επέμβαση του εφετείου — Δεν είναι αρκετό το ότι η ποινή είναι αυστηρή ή ότι το Ανώτατο Δικαστήριο, αν ήταν στη θέση του πρωτόδικου Δικαστηρίου, θα επέβαλλε επιεικέστερη ποινή.
- Ποινή — Ένοπλος ληστεία υποκαταστήματος τραπέζης — Ομολογία άμα τη συλλήψει και συνεργασία, έκτοτε, με την αστυνομία και επιστροφή μεγάλου μέρους των κλαπέντων — Ποινές φυλακίσεως 7 ετών και 6 ετών αντίστοιχα στους δράστες — Υπό τις περιστάσεις και παρά τα ελαφρυντικά (μεταμέλεια, λευκό μητρώο του εφεσείοντος στην έφεση 4998, διαταραχή προσωπικότητας και μειωμένη κρίση εφεσείοντος στην έφεση 4997) οι ποινές δεν είναι έκδηλα υπερβολικές. 5 10
- Ποινή — Ίση μεταχείριση συγκατηγορουμένων — Αυθαίρετη διαφοροποίηση — Λόγος επεμβάσεως εφετείου, ανεξάρτητη από την αφ'εαυτής υπερβολικότητα στην ποινή — Ένοπλος ληστεία υποκαταστήματος τραπέζης — Ίσος ρόλος στη διάπραξη του εγκλήματος — Επιβολή ποινής 7 ετών φυλακίσεως στον ένα και 6 ετών στον άλλο κατηγορούμενο, λόγω λευκού παρελθόντος — Ο πρώτος βαρύνετο με 3 προηγούμενες καταδίκες, εκ των οποίων η μία δεν έπρεπε να είχε ανιφερθεί λόγω παραγραφής και οι άλλες δύο αφορούσαν εντελώς διαφορετικά εγκλήματα — Τα ιδιάζοντα για τον Κατηγορούμενο αυτό ελαφρυντικά (διαταραγμένη προσωπικότητα, μειωμένη κρίση, είχε διατελέσει και υπάλληλος του άλλου κατηγορουμένου που ήταν και κατά 4 χρόνια μεγαλύτερος στην ηλικία (34 έναντι 30 ετών) ισοστάθμιζαν το λευκό μητρώο του άλλου — Μείωση ποινής 7 ετών σε 6 έτη φυλακίσεως. 15 20 25
- Οι εφεσείοντες κατεδικάσθησαν στις πιο πάνω ποινές μετά από πικριδοχή τους σε κατηγορία για ένοπλη ληστεία υποκαταστήματος τραπέζης στη Λεμεσό. Η ληστεία έγινε με κλοπιμμία, διασκευασθέντα για τον σκοπό κτηνητικά όπλα, και χρήση προσωπιδίων. 30

- 5 Οι ελαφρυντικές περιστάσεις και οι νομικές αρχές, που εφάρμοσε το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την Έφεση 4997 (ποινή φυλακίσεως 6 ετών) και αποδεχόμενο εν μέρει την έφεση 4998 δια μειώσεως της ποινής από 7 σε 6 έτη φυλακίσεως προκύπτουν επαρκώς από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η έφεση 4997 απορρίπτεται. Η έφεση 4998 επιτρέπεται και η ποινή μειώνεται σε 6 έτη φυλακίσεως.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

- 10 *Nicolaou v. The Police (1969) 2 C.L.R. 120,*
Azinas and Another v. The Police (1981) 2 C.L.R. 9,
Loizou v. Republic (1971) 2 C.L.R. 196.

Έφεση εναντίον Ποινής.

- 15 Έφεση εναντίον της ποινής από τον Σταύρο Κώστα Μιχαήλ και άλλοι οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 19 Μαΐου, 1988 από το Κακουργιοδικείο Λεμεσού (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 6957/88) στην κατηγορία ένοπλης ληστείας κατά παράβαση των άρθρων 282, 283 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και καταδικάστηκαν από τον
- 20 Πρ. Επαρχιακού Δικαστηρίου Χρυσοστομή, τον Αν. Επαρχιακό Δικαστή Αναστασίου και τον Επαρχιακό Δικαστή Ν. Νικολάου σε φυλάκιση επτά και έξι χρόνια αντίστοιχα.

- 25 *Γ. Γιαπανάς για Ρ. Ερωτοκρίτου, για τον εφεσεύοντα στην Έφεση 4998.*

Ε. Ευσταθίου, για τον εφεσεύοντα στην Έφεση 4997.

Σ. Μάτσας, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για την εφεσίβλητη.

Cur. adv. vult.

- 30 Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής κ. Πογιατζής.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ: Οι πλιό πάνω δυο εφέσεις ακούστηκαν μαζί γιατί στρέφονται εναντίον της ποινής που το Κακουργιοδικείο Λεμεσού επέβαλε στους εφεσείοντες που ήταν συγκατηγορούμενοι στο κατηγορητήριο με αρ. 6957/88 με το οποίο είχαν κατηγορηθεί με το κακούρηγμα της ένοπλης ληστείας κατά παράβαση των άρθρων 282, 283 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. 5

Η ποινή που επιβλήθηκε στον 1ο κατηγορούμενο που είναι ο εφεσείων στην έφεση αρ. 4998, ήταν επταετής φυλάκιση και στο 2ο κατηγορούμενο που είναι ο εφεσείων στην έφεση αρ. 4997 εξαιτής φυλάκιση. Οι ποινές αυτές ήταν το επακόλουθο της καταδίκης των εφεσειόντων κατόπιν δικής τους παραδοχής. 10

Στο ίδιο κατηγορητήριο οι δυο εφεσείοντες είχαν επίσης κατηγορηθεί με αριθμό άλλων αδικημάτων ελαφρότερης μορφής στα οποία είτε δεν τους είχε επιβληθεί ποινή είτε τους είχαν επιβληθεί συντρέχουσες ποινές φυλάκισης ενός χρόνου. Στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας οι εφεσείοντες περιόρισαν τις αντίστοιχες εφέσεις τους εναντίον της ποινής που επιβλήθηκε στον καθένα από αυτούς στην κατηγορία της ένοπλης ληστείας για την οποία τα παραδεκτά γεγονότα, όπως είχαν εκτεθεί ενώπιον του Κακουργιοδικείου, ήταν σε συντομία τα εξής: Οι δυο εφεσείοντες που, όπως οι ίδιοι λένουν στις καταθέσεις τους στην αστυνομία, αντιμετώπιζαν οικονομικά προβλήματα συνέλαβαν την ιδέα της ένοπλης ληστείας αρκετό καιρό πριν τη διάπραξη της και επιδόθηκαν έκτοτε στην προπαρασκευή του αδικήματος που συμπεριλάμβανε την εξασφάλιση από μέρους του εφεσειόντα Χατζημάρκου δυο κλαπέντων κυνηγετικών όπλων από κάποιο τρίτο πρόσωπο, την αποκοπή μέρους των καννών των όπλων με σιγατσάκι που προσκόμισε ο εφεσείων Μιχαήλ, ώστε να μεταφέρονται ευκολότερα, τη φύλαξη των όπλων αυτών από το Μιχαήλ, τον εφοδιασμό τους με τέσσερα φυσίγγια τα οποία ο Μιχαήλ πήρε από συγγενικό του πρόσωπο, και την αναγνώριση της περιοχής του υποκαταστήματος της Τράπεζας Κύπρου στην περιοχή Αγίου Νικολάου Λεμεσού, το οποίο είχαν αποφασίσει να ληστέψουν την παρα- 15 20 25 30 35

μονή της διάπραξης του εγκλήματος.

5 Λίγο πριν τις εννέα το πρωί της 5ης Μαρτίου 1988 οι εφεσείοντες μπήκαν στο υποκατάστημα της Τράπεζας Κύπρου οπλισμένοι με τα κυνηγετικά όπλα που περιγράψαμε
 10 πιο πάνω φορώντας προσωπίδες. Ο ένας έμεινε πλησίον της εισόδου ενώ ο άλλος πλησίασε τον πάγκο και κτυπώντας το όπλο του σ' αυτόν διέταξε τον ταμιά να του παραδώσει τα χρήματα. Για να κάμει την απαίτηση του πιό πειστική και να κάμψει ενδεχόμενη διάθεση για αντίδραση ή
 15 ανυπακοή του ταμιά ο προσωπιδοφόρος αυτός εισήλθε στο χώρο πίσω από τον πάγκο και κτύπησε ελαφρά τον ταμιά. Εκτός του ταμιά τη στιγμή εκείνη βρισκόνταν στην Τράπεζα ακόμα ένας υπάλληλος και ένας πελάτης τους οποίους υποχρέωσαν κάτω από την απειλή των όπλων
 20 τους να ξαπλώσουν μπρούμυτα στο δάπεδο. Στην διάρκεια του επεισοδίου εισήλθαν ακόμα δυο πελάτες στην Τράπεζα, ένας άνδρας και μια γυναίκα τους οποίους οι εφεσείοντες επίσης υποχρέωσαν να ξαπλώσουν μπρούμυτα στο δάπεδο. Αφού ακινητοποίησαν με τον πιο πάνω
 25 τρόπο όλους τους παρευρισκόμενους και κατέστησαν οι ίδιοι ανενόχλητοι κύριοι του χώρου, οι εφεσείοντες έκλεψαν από το συρτάρι και το χρηματοκιβώτιο της Τράπεζας συνολικά £1,541.11σ. σε Κυπριακές λίρες και ξένο συνάλλαγμα, πλέον ταξιδιωτικές επιταγές σε στερλίνες και δολάρια συνολικής αξίας ΛΚ725.95σ. και ακολούθως διέφυγαν χρησιμοποιώντας την αγωνιστική μοτοσυκλέττα του εφεσείοντα Χατζημάρκου, 1ου κατηγορούμενου.

30 Οι υποψίες της αστυνομίας ότι τα όπλα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν δυο από πέντε κυνηγετικά όπλα που είχαν πρόσφατα κλαπεί, οδήγησαν σε ανάκριση τρίτου προσώπου που ήταν ύποπτο της κλοπής. Με βάση τις πληροφορίες που το πρόσωπο αυτό έδωσε στην αστυνομία, αναζητήθηκαν για ανάκριση οι εφεσείοντες εναντίον των οποίων εκδόθηκαν δικαστικά εντάλματα σύλληψή τους. Ο
 35 εφεσείων Χατζημάρκου συλλήφθηκε την επόμενη μέρα, ο δε εφεσείων Μιχαήλ την μεθεπόμενη μέρα του εγκλήματος. Αμέσως μετά τη σύλληψή τους και οι δυο εφεσείοντες παραδέχτηκαν ενοχή και έκτοτε συνεργάστηκαν με την

αστυνομία για την πλήρη εξιχνίαση του εγκλήματος. Ο εφεσείων Μιχαήλ παράδωσε στην αστυνομία τα όπλα και μέρος των κλαπέντων χρημάτων τα οποία είχε κρύψει μετά τη διάπραξη της ληστείας, αφού προηγουμένως παράδωσε £40 στον εφεσείοντα Μιχαήλ. Μέρος των κλαπέντων ανερχόμενο σε £618.32σ. δεν έχει επιστραφεί μέχρι σήμερα.

5

Με την ειδοποίηση εφέσεως που υπέβαλαν αυτοπροσώπως μετά τη μεταφορά τους στις φυλακές, οι εφεσείοντες ισχυρίζονται ότι οι αντίστοιχες ποινές που τους επιβλήθηκαν είναι "υπερβολικές".

10

Η θέση και εισήγηση επί του προκειμένου του Σταύρου Κώστα Μιχαήλ, εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4997, όπως αναπτύχθηκε ενώπιόν μας από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του κ. Ερωτοκρίτου, είναι ότι η επιβληθείσα ποινή εξαετούς φυλάκισης είναι έκδηλα υπερβολική γιατί - (α) στον καθορισμό της δε δόθηκε η δέουσα βαρύτητα στα ελαφρυντικά που τέθηκαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου και (β) όφειλε να είχε γίνει μεγαλύτερη διαφοροποίηση της ποινής σε σύγκριση με εκείνη που επιβλήθηκε στον συγκατηγορούμενό του, εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4998, εν όψει του μικρού, όπως τον χαρακτήρισε, ρόλου που ο πελάτης του διαδραμάτισε στην προετοιμασία του εγκλήματος.

15

20

Η θέση και εισήγηση του Χαράλαμπου Χατζημάρκου, εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4998, όπως αναπτύχθηκε ενώπιόν μας από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του κ. Ευσταθίου, είναι ότι η επιβληθείσα ποινή επταετούς φυλάκισης είναι έκδηλα υπερβολική λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών διάπραξης του εγκλήματος σε συσχετισμό με τα ελαφρυντικά που τέθηκαν ενώπιον του Κακουργιοδικείου και ότι, εν πάση περιπτώσει, η γενόμενη διαφοροποίηση στη μεταχείριση των δυο εφεσείόντων με την επιβολή αυστηρότερης ποινής στον πελάτη του ήταν αδικαιολόγητη και ανεπίτρεπτη κάτω από τις παρούσες περιστάσεις.

25

30

Έχει επανειλημμένα τονιστεί ότι σε κάθε ποινική υπόθεση η επιβολή ποινής είναι κατ' εξοχή έργο του πρωτόδι-

35

κου Δικαστηρίου και ότι στην κατ' έφεση δικαιοδοσία του το Ανώτατο Δικαστήριο επεμβαίνει μόνο στις περιπτώσεις που η επιβληθείσα ποινή είναι έκδηλα υπερβολική είτε γιατί στον καθορισμό της το πρωτόδικο Δικαστήριο, κατά παράβαση νομολογιακά καθιερωμένων αρχών, επηρεάστηκε από παράγοντες που όφειλε να αγνοήσει, είτε γιατί αγνόησε παράγοντες που όφειλε να είχε λάβει υπόψη, με αποτέλεσμα στην κάθε περίπτωση η επιβληθείσα ποινή να είναι δυσανάλογη προς το συγκεκριμένο αδίκημα και τον αδικοπραγούντα, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών περιστάσεων. Η ποινή δε γίνεται έκδηλα υπερβολική επειδή μπορεί δίκαια να χαρακτηριστεί σαν αυστηρή, ούτε επειδή το Ανώτατο Δικαστήριο θα επέβαλλε ελαφρότερη ποινή αν ήταν δικό του έργο να καθορίσει το είδος και ύψος της ποινής πρωτόδικα στη συγκεκριμένη περίπτωση. Για να επέμβει το Ανώτατο Δικαστήριο πρέπει το στοιχείο ή χαρακτηριστικό της υπερβολής να είναι έκδηλο στην επιβληθείσα ποινή. Για να είναι δε το στοιχείο αυτό της υπερβολής έκδηλο πρέπει να είναι έντονο και να καθιστά την ποινή, αντικειμενικά κρινόμενη, απαράδεκτη και άδικη.

Επέμβαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου επιτρέπεται και επιβάλλεται και στις περιπτώσεις που ενώ ο βαθμός συμμετοχής δυο ή περισσότερων προσώπων στη διάπραξη κάποιου αδικήματος είναι ο ίδιος και οι προσωπικές τους περιστάσεις είναι ουσιαδώς παρόμοιες, το πρωτόδικο Δικαστήριο επιβάλλει σε ένα από αυτούς αυστηρότερη από τους άλλους ποινή. Δεν πρέπει επί του προκειμένου να συγχύζονται η ορθή εξατομίκευση της ποινής εκεί που οι συνθήκες το επιβάλλουν, με την αυθαίρετη διαφοροποίηση στη μεταχείριση δυο ή περισσότερων συγκατηγορουμένων των οποίων οι σχετικές περιστάσεις είναι ουσιαδώς οι ίδιες, με αποτέλεσμα τη δημιουργία αισθήματος πικρίας, αδικίας και άνισης μεταχείρισης στον κατηγορούμενο που τιμωρείται αυστηρότερα από τους συνενόχους του.

Παρά το γεγονός ότι μερικές φορές γίνεται επίκληση της αδικαιολόγητης διαφοροποίησης της ποινής που έχει επιβληθεί σε ένα από δυο ή περισσότερους συγκατηγορού-

μενους ως ξεχωριστού λόγου εφέσεως οπότε το θέμα εξετάζεται και αποφασίζεται ανεξάρτητα αν η προσβαλλόμενη ποινή είναι έκδηλα υπερβολική ή όχι, στη πλειοψηφία των περιπτώσεων η διαφοροποίηση αυτή που δυνατό να πάρει πολλές και ποικίλες μορφές, είναι μια έκφραση και ένα παράδειγμα παραγνώρισης από το πρωτόδικο Δικαστήριο σχετικών παραγόντων που αφορούν ένα κατηγορούμενο και που καθιστά έτσι την επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή ακυρωτέα ως αποτέλεσμα παράβασης καθιερωμένων νομικών αρχών που διέπουν το θέμα (wrong in principle) και/ή ως έκδηλα υπερβολική. Το Ανώτατο Δικαστήριο αναγνώρισε για πρώτη φορά την αδικαιολόγητη διαφοροποίηση ποινής (disparity of sentence) ως ξεχωριστό λόγο εφέσεως στην υπόθεση *Νικολάου ν. Αστυνομίας* (1969) 2 Α.Α.Δ. 120, και μεταγενέστερα έκαμε εκτενή ανάλυση του θέματος στην υπόθεση *Αζίνα και άλλου ν. Αστυνομίας* (1981) 2 Α.Α.Δ. 9, στις σελ. 138-142.

Επικεντρώνοντας πάλιν την προσοχή μας στις περιστάσεις των παρόντων εφεσειόντων και στις εισηγήσεις των ευπαιδευτών δικηγόρων τους, βάση για το επιχείρημα του κ. Ερωτοκρίτου για περαιτέρω διαφοροποίηση μεταξύ των ποινών που επιβλήθηκαν αποτέλεσε ο ισχυρισμός του ότι ο πελάτης του, εφεσείων στην έφεση αρ. 4997, διαδραμάτισε δευτερεύοντα μόνο ρόλο στην προετοιμασία του εγκλήματος έναντι του ρόλου του συγκατηγορούμενου του, εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4998, αν και παραδέχτηκε ότι ίσος ήταν ο ρόλος των δυο εφεσειόντων στη διάπραξη του εγκλήματος. Εξετάσαμε με προσοχή τα γεγονότα που αναφέρονται στην προετοιμασία του αδικήματος τα οποία εξιστορεί ο ίδιος ο εφεσείων στην κατάθεσή του και το συμπέρασμα στο οποίο καταλήξαμε είναι ότι το επιχείρημα του κ. Ερωτοκρίτου ότι ο πελάτης του διαδραμάτισε δευτερεύοντα μόνο ρόλο στην προετοιμασία του εγκλήματος είναι απόλυτα αδικαιολόγητο και δεν υποστηρίζεται από τα παραδεκτά γεγονότα, και ορθά το Κακουργιοδικείο αγνόησε τον ισχυρισμό αυτόν στις εκτιμήσεις του.

Το άλλο επιχείρημα του κ. Ερωτοκρίτου είναι ότι στην επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε στον πελάτη του το

Κακουργιοδικείο απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στη σοβαρότητα του αδικήματος και στην ανάγκη αποτροπής τονίζοντας ότι δεν υπάρχει χώρος στην Κύπρο για διάπραξη τέτοιων αδικημάτων και ταυτόχρονα δεν απέδωσε επαρκή βαρύτητα στους ελαφρυντικούς παράγοντες του λευκού 5 ποινικού του μητρώου και της έμπρακτης μεταμέλειάς του μετά τη σύλληψή του που μαρτυρείται με την παραδοχή του στην Αστυνομία και στο Δικαστήριο και την παράδοση των όπλων και του μεγαλύτερου μέρους των κλαπέτων 10 χρημάτων.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η έμπρακτη μεταμέλεια ενέχει σημαντική βαρύτητα ως ελαφρυντικό στοιχείο το οποίο συνεκτιμάται μαζί με όλους τους άλλους σχετικούς παράγοντες που επηρεάζουν την επιμέτρηση της ποινής. 15 Αυτό έχει επανειλημμένα τονιστεί και ενδεικτικά αναφέρουμε την υπόθεση *Γεώργιος Λοϊζου ν. Δημοκρατίας* (1971) 2 Α.Α.Δ. 196. Ελαφρυντικό στοιχείο αποτελεί και το λευκό ποινικό μητρώο του εφεσείοντα. Όμως δεσπίζουσα βαρύτητα στην επιμέτρηση της ποινής στην παρούσα 20 υπόθεση έχει η μεγάλη σοβαρότητα του αδικήματος η οποία αντανακλάται στη φυλάκιση δια βίου που ο νομοθέτης θεώρησε σκόπιμο να προνοήσει ως ανώτατο όριο ποινής για τη διάπραξή του. Ορθά, επομένως, κατά τη γνώμη μας, το Κακουργιοδικείο τόνισε ιδιαίτερα το στοιχείο 25 αυτό και την ανάγκη αποτροπής διάπραξης παρόμοιων αδικημάτων στο μέλλον. Στην επιμέτρηση της ποινής που επέβαλε στον εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4997 το Κακουργιοδικείο απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα σε όλα τα ελαφρυντικά που τέθηκαν ενώπιόν του και το γεγονός αυτό αντανακλάται εμφανώς και επαρκώς στην επιβληθείσα ποινή. 30 Διαφωνούμε με την εισήγηση του κ. Ερωτοκρίτου ότι στην επιμέτρηση της ποινής το Κακουργιοδικείο έσφαλε με οποιοδήποτε τρόπο ή ότι η επιβληθείσα ποινή εξαιτούς φυλάκισης είναι έκδηλα υπερβολική. Ως εκ τούτου, η 35 έφεση αρ. 4997 απορρίπτεται και η επιβληθείσα ποινή στον εφεσείοντα Σταύρο Κώστα Μιχαήλ επικυρώνεται.

Αναφορικά με τον εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4998, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών περιστάσεων, η

επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή της επταετούς φυλάκισης δεν κρίνεται έκδηλα υπερβολική και ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός του ευπαίδευτου δικηγόρου του απορρίπτεται. Παρά το γεγονός αυτό έχουμε πεισθεί ότι επιβάλλεται η μείωσή της από επτά σε έξι χρόνια φυλάκιση ώστε να αρθεί το αίσθημα αδικίας και δυσμενούς μεταχείρισής του που δικαιολογημένα τον διακατέχει και που προκλήθηκε από το γεγονός της διαφοροποίησης της ποινής που ακαιολόγητα έκαμε σε βάρος του το Κακουργιοδικείο επιβάλλοντας σ' αυτόν επταετή φυλάκιση έναντι της εξαετούς φυλάκισης που επέβαλε στον συγκατηγορούμενό του. Παρά το γεγονός ότι, σύμφωνα με το εύρημα του Κακουργιοδικείου, ίσως ήταν ο ρόλος των δυο εφεσεσιόντων στη διάπραξη του αδικήματος, θεωρήθηκε σκόπιμη η μείωση της ποινής από επτά σε έξι χρόνια φυλάκιση στην περίπτωση του εφεσεσιόντα στην έφεση αρ. 4997 λόγω της μεγαλύτερης βαρύτητας που δόθηκε στις προσωπικές περιστάσεις του τελευταίου, και συγκεκριμένα στο λευκό ποινικό του μητρώο, σαν ελαφρυντικού παράγοντα.

Είναι αληθές ότι ο εφεσεσιών στην έφεση αρ. 4998 δεν έχει λευκό ποινικό μητρώο. Στην επιμέτρηση της ποινής το Κακουργιοδικείο έλαβε υπόψη του συνολικά τρεις προηγούμενες καταδίκες, εκ των οποίων η πρώτη, ημερομηνίας 7/4/1983, αφορούσε το αδίκημα της κλοπής υπό αντιπροσώπου. Οι δυο άλλες πιο πρόσφατες καταδίκες αφορούσαν αδικήματα πολύ διαφορετικής φύσεως από το παρόν. Η πρώτη προηγούμενη καταδίκη ημερομηνίας 7/4/1983 είχε ήδη παραγραφεί δυνάμει των προνοιών του περί Αποκαταστάσεως Καταδικασθέντων Νόμου (Νόμος 70/1981) και η μεν Κατηγορούσα Αρχή όφειλε να μην την είχε αναφέρει, το δε Κακουργιοδικείο όφειλε να την είχε αγνοήσει. Όπως ορθά υπέδειξε ο κ. Ευσταθίου υπήρχαν στην περίπτωση του πελάτη του πρόσθετες, σε σύγκριση με τον συγκατηγορούμενό του, προσωπικές περιστάσεις των οποίων η βαρύτητα ως ελαφρυντικών αντιστάθμιζε πλήρως το λευκό ποινικό μητρώο του συγκατηγορούμενου του. Το σοβαρότερο των πρόσθετων αυτών ελαφρυντικών ήταν το γεγονός ότι ήταν παιδί διαλυμένης οικογένειας, με διαταραχές της προσωπικότητάς του και

5 μειωμένη ψυχική αντοχή και επιπόλαιη κρίση που δρώ παρορμητικά όταν βρεθεί κάτω από ορισμένες συνθήκες, και ότι στην εφηβική του ηλικία, είναι τώρα 30 χρόνων έναντι του συγκατηγορούμενου του που είναι 34 χρόνων, αποπειράθηκε δυο φορές να θέσει τέρμα στη ζωή του. Είναι επίσης σχετικό να λεχθεί ότι λίγο καιρό πριν τη διάπραξη του εγκλήματος, ο εφεσείων στην έφεση αρ. 4997 ήταν εργοδότης του εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4998.

10 Είναι φανερό από τα ανωτέρω ότι ίση συνολικά βαρύτητα έπρεπε να είχε αποδοθεί στις ελαφρυντικές προσωπικές συνθήκες των δυο εφεσειόντων και ότι, εφόσον ίσος ήταν ο ρόλος τους στη διάπραξη του εγκλήματος, δεν έπρεπε να είχε γίνει η διαφοροποίηση στη μεταχείρισή τους από το Κακούργιοδικείο, το οποίο έπρεπε να είχε
15 επιβάλει σ' αυτούς την ίδια ποινή. Μειώνουμε, ως εκ τούτου, από επταετή σε εξαετή την ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στον εφεσείοντα στην έφεση αρ. 4998.

Ποινή πρώτου εφεσείοντα μειώνεται σε φυλάκιση 6 χρόνων.